

Plass i Den katolske kirke

Den åndelige utdannelse som Opus Dei tilbyr kompletterer det arbeid som gjøres i de lokale kirkene. De personer som blir medlemmer i Opus Dei fortsetter å være medlemmer i det bispedømme de tilhører.

28.03.2006

Opus Dei ble grunnlagt i 1928. I 1941 ble det godkjent av biskopen av Madrid og i 1947 av Den hellige stol. Fra og med 1982 er Opus Dei et

personalprelatur i Den katolske kirke.

Den juridiske institusjon som kalles personalprelatur ble innført av Det andre Vatikankonsil for å muliggjøre utviklingen av spesielle pastorale oppgaver. Personalprelaturene inngår i Kirkens hierarkiske struktur. De består av lekfolk og prester som, under en prelats ledelse, medvirker organisk for å utføre prelaturets særskilte oppgave.

Opus Deis virksomhet består i å utdanne prelaturets lekfolk slik at de kan utvikle – hver på sin egen plass i Kirken og i verden – en mangfoldig apostolisk virksomhet og spre innsikten om at alle er kalt til hellighet i sine omgivelser.

Den apostoliske virksomhet som prelaturets medlemmer utfører, slik mange andre katolikker også gjør, streber etter å gjøre den kristne tro levende, noe som med Guds nåde

kommer menighetene og lokalkirkene til gode: dens frukter er omvendelser, en hyppigere deltakelse i eukaristien, en nærere deltakelse i de andre sakramentene, formidling av evangeliet i miljøer som iblant kan være fjerne fra troen, initiativ for solidaritet med de mest trengende, engasjement i katekesen og i andre menighetsaktiviteter, og dessuten medvirkning i bispedømmets organer.

Det apostolat som utføres av Opus Deis medlemmer utvikles innen rammen av den spesielle karisma som er særskilt for prelaturet: helliggjørelsen av arbeidet og av hverdagslivets aktiviteter. Opus Deis ledere fremmer enheten mellom prelaturets medlemmer og bispedømmets hyrder, oppmuntrer dem til å fordype sin kunnskap om biskopenes og bispekonferansens råd og oppmuntrer dem til å omgjøre disse i praksis, enhver i samsvar med

sine personlige, familiære og yrkesmessige forhold.

Siden prelaturets oppgave er av en helt og holdent åndelig karakter, blander det seg ikke inn i timelige spørsmål. Disse spørsmålene tar medlemmene stilling til med full personlig frihet og personlig ansvar.

Statuttene påpeker at prelaturets medlemmer, når det gjelder deres yrkesarbeid, deres sosiale og politiske oppfatninger osv, innen rammen for den katolske tros- og morallære, har samme fulle frihet som alle andre katolikker.

Prelaturets ledere er forpliktet til ikke på noen måte å gi råd på disse områdene.

.....